

απενταρία

απενταρία, η, ουσ. [<απένταρος + κατάλ. -ία], η πλήρης έλλειψη χρημάτων: «αυτή η απενταρία μ' έχει σκοτώσει ψυχικά», Συνών. η αδεκαρία / η αναπαραδιά / η αφραγκία / η ασιλία·

- έχω απενταρίες, στερούμαι παντελώς χρημάτων, περνώ περίοδο αδεκαρίας, αναπαραδιάς, αφραγκίας, ασιλίας: «τον τελευταίο καιρό έχω κάτι απενταρίες, που δεν μπορώ να στο περιγράψω». Στον τύπο έχω κάτι απενταρίες! επιτείνουμε την έννοια και η φρ. κλείνει πολλές φορές με το μα τι απενταρίες(!)·

- με δέρνει απενταρία ή με δέρνουν απενταρίες, υποφέρω από την παντελή έλλειψη χρημάτων, περνώ περίοδο μεγάλης φτώχειας: «τον τελευταίο καιρό δεν ξεμυτώ από το σπίτι μου, γιατί με δέρνουν απενταρίες». Στον τύπο με δέρνει μια απενταρία! ή με δέρνουν κάτι απενταρίες! επιτείνουμε την έννοια και η φρ. κλείνει πολλές φορές με το μα τι απενταρία! ή μα τι απενταρίες(!)·

- περνώ απενταρίες, περνώ περίοδο μεγάλης φτώχειας: «δεν είμαι για πολλά έξοδα, γιατί περνώ απενταρίες». Στον τύπο περνώ κάτι απενταρίες! επιτείνουμε την έννοια και η φρ. κλείνει πολλές φορές με το μα τι απενταρίες!

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας